

Právník Robert Kotzian: Čím doopravdy je Istanbulská úmluva? Marxistickou převýchovou!

- CZ24 News | 12. listopadu 2023

ČESKO: Formálně je mezinárodní smlouvou, která ukládá smluvním státům, aby prováděly určitá opatření směřující k ochraně žen před násilím. To je však Istanbulská úmluva taková, jak její zastánci chtějí, aby se jevila. Možná kdysi, původně taková skutečně byla. Možná kdysi bylo jejím jediným účelem chránit ženy před násilím. Ale i kdyby to tak bylo, byla by už tehdy nošením dříví do lesa. Dnes je kolem tohoto možného jádra nabalena tlustá vrstva nebezpečného ideologického balastu.

Silná ideologická zátěž

Už jsem naznačil, že pokud z hlediska ochrany žen před násilím nemůže našemu právnímu řádu Istanbulská úmluva přinést nic nového, a na tom je poměrně široká shoda, **byla by její ratifikace zbytečným zaplevelováním už tak velmi složitého právního řádu.** A to není dobré samo o sobě. Mnohem podstatnější je ale silná ideologická zátěž, kterou by Istanbulská úmluva vnesla do našeho právního řádu.

Nejprve mám jedno metodické doporučení. Týká se tzv. strategické litigace. Toto zvláštní sousloví je název jedné z metod, kterou prosazují svůj vliv politické neziskovky. Strategická litigace je **záměrné vyvolávání sporů před nejrůznějšími autoritami, zejména před soudy.** Nejčastěji jde o žaloby proti státu. Cílem je, aby rozhodnutí soudu, kterého se úspěšnou žalobou dosáhne, mělo nějaký obecný dopad. Nejčastěji je to posun výkladu právního předpisu progresivistickým směrem nebo vynucení určitých kroků státu kvůli neplnění mezinárodní smlouvy. Ukázkového případu strategické litigace jsme byli svědky nedávno v případě tzv. klimatické žaloby, kterou se politické neziskovky pokoušely donutit náš stát k přísnější klimatické politice. Zatím naštěstí neúspěšně. Strategická litigace je tedy způsob, jak nevolené politické neziskovky dosahují politických změn mimo demokratický systém. Zájemce o hlubší vhled do této problematiky si dovoluji odkázat na svou knihu Politické neziskovky. Důležité je, že **Istanbulskou úmluvu je třeba číst také touto optikou, tedy ptát se, čeho by díky ní mohly politické neziskovky dosahovat strategickou litigací.**

Státům se Istanbulskou úmluvou (čl. 7) ukládá do právního řádu prosazovat „celostátní efektivní, komplexní a koordinované politiky zahrnující veškerá relevantní opatření směřující k prevenci a potírání všech forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy a (státy – pozn. autor) zajistí, aby násilí vůči ženám bylo řešeno holisticky.“ Prevencí jsou dle čl. 12 například „opatření pro podporu **sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice** a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů“, ale také povinnost vnést do právního řádu a praxe veřejné správy „opatření s cílem prevence veškerých forem násilí“. Zde je podstatné, jak Istanbulská úmluva definuje násilí. Kromě toho, co pod tímto pojmem běžně rozumíme, se tím také myslí (čl. 3 a 4) „veškeré činy genderového násilí“ včetně takového jednání, které může vyústit v psychické strádání žen. **Ano, má stačit, aby určité jednání mohlo způsobit, tj. nemusí ho způsobit, nějaké ženě psychické strádání.** I čtenářům bez právního vzdělání je určitě zřejmé, kolika způsoby lze tato neurčitě napsaná ustanovení vyložit, jak by je bylo možné zneužívat a k čemu všemu by bylo možné stát přinutit strategickou litigací.

Úmluva zavádí diskriminaci

Istanbulská úmluva požaduje, aby státy do svých právních řádů zanesly zákaz veškeré diskriminace žen na základě genderu. Tento zákaz musí být vykládán velmi široce. Současně musí státy (čl. 12) učinit „*vše nezbytné pro to, aby se každý občan, **obzvláště pak muži a chlapci**, aktivně zapojili do prevence všech forem násilí*“. Ve spojení s již citovaným potíráním zvyků a tradic, které se apoštolům genderové spravedlnosti nepozdávají, není přehnané nazvat Istanbulskou úmluvu převýchovným nástrojem. **Uvědomíme-li si, že genderismus je ve své podstatě formou marxismu, dostáváme se do poloh, které naše historie už poznala. Převýchova chlapců a mužů v duchu genderistické ideologie je snahou o postupnou likvidaci soužití mužů a žen, a manželství.** Protože jediné ve spojení muže a ženy může vzniknout a prospívat nový život, nedivím se některým duchovním, že je Istanbulská úmluva zajímá také z teologického hlediska. V této souvislosti až šíleně působí ustanovení (čl. 4 odst. 4), podle kterého **opatření, která bude nutno zavést pro naplnění Istanbulské úmluvy, nebudou považována za diskriminaci**, přestože by diskriminací jinak byla. Volně řečeno, ačkoli Istanbulská úmluva široce proti diskriminaci vystupuje, nakonec ji bude široce zavádět.

Za komentář stojí také otázka postavení politických neziskovek pro případ, že bychom Istanbulskou úmluvu ratifikovali. Kromě toho, že získají klacek na stát a významný politický vliv, aniž by musely procházet demokratickými volbami, zajistila by jim Istanbulská úmluva nové a stabilní zdroje peněz. Obávám se, že nakonec by politické neziskovky mohly získat i určitou moc nad individuálními případy. Smluvní státy budou povinny (čl. 8) přidělit „*přiměřené finanční a lidské zdroje*“ na opatření, která Istanbulská úmluva přikazuje, včetně těch opatření, která „*zajišťují nevládní organizace a občanská společnost*“. Státy budou povinny (čl. 9) zajistit na všech úrovních „*uznání, povzbuzení a podporu práci relevantních nevládních organizací a občanské společnosti*“, se kterými budou povinny navázat „*efektivní spolupráci*“. Přeloženo do srozumitelného jazyka, **státy budou povinny bohatě a trvale dotovat politické neziskovky a pověřovat je úkoly v oblasti prosazování genderismu do života každého z nás.** Jak znám už současnou praxi, kterou jsem popsal ve své knize Politické neziskovky, jedním z polí, kde by politické neziskovky rozsáhle působily, by bylo školství. **Za státní peníze, bez pozornosti rodičů, budou vymývat dětem mozky.** Děje se to už nyní, a raději si nepředstavuji masáž, kterou by děti musely podstupovat, pokud bychom Istanbulskou úmluvu ratifikovali. Istanbulská úmluva se tím ani netají, když v čl. 13 přikazuje státům podporovat, tedy financovat, a pravidelně organizovat „*osvětové kampaně a programy*“ ve spolupráci s „*nevládními organizacemi a občanskou společností*“. **Dokonce výslovně přikazuje (čl. 14), aby ve školních osnovách byla uvedena genderistická témata.**

Zlo, jehož účelem je likvidace rodiny

Že se politické neziskovky mají podílet na praktické realizaci Istanbulské úmluvy, přikazuje i čl. 7, který se jmenuje „*Komplexní a koordinovaná politika*“. To lze vykládat jako příkaz k tomu, aby se politické neziskovky účastnily prakticky všeho, co Istanbulská úmluva nařizuje. Represivní opatření „*vykukují*“ téměř z každého jejího ustanovení. **Bude-li v praxi i jen malá část z ustanovení Istanbulské úmluvy, spočívajících třeba jen v dohledu, monitoringu nebo jiném fízlování, uskutečňována prostřednictvím nevolených a mimo demokratický systém stojících politických neziskovek, máme se čeho obávat.**

Podstatnou otázkou, kterou postupně zodpoví až praxe, je, jak vlastně Istanbulská úmluva chápe pojem „žena“. **Tedy, kdo všechno vlastně bude onou ženou, kterou Istanbulská úmluva nařizuje chránit i před pouhou hrozbou psychického strádání, kterou se podaří nějak „genderově“ odůvodnit?** S jistotou víme, že půjde také o dívky do 18 let. Ale kdo všechno další? Soudní výklad, o který se politické neziskovky strategickou litigací jistě rády postarají, bude vždy

spíše širší než užší. Napovídá tomu také komplexnější výklad Istanbulské úmluvy. To už je ale složitější úvaha, na kterou zde není prostor. Obávám se, že pojem „žena“ nakonec nebude znamenat jen biologickou ženu, ale všechna ta sociální pohlaví, tedy gendery, a čert ví, co ještě. Pandořina skříňka s nápisem Istanbulská úmluva je doslova napěchována vážnými hrozbami pro svobodu.

Kruhem se vracím k otázce v nadpisu. Tedy, čím je vlastně Istanbulská úmluva doopravdy? Kromě zbytečného právního plevele je především **genderistickým ideologickým a převýchovným nástrojem**. Je to **cesta politických neziskovek k nebývalé moci a stabilnímu financování**. Proto po ní tolik volají. Istanbulská úmluva je zlem, jehož účelem není nic menšího než likvidace rodiny, tradičního soužití mužů a žen. **Je hrozbou nové tyranie, která však nepřijde náhle jako evidentní zlo, které o sobě bude otevřeně prohlašovat, že je zlem. Jako každá tyranie bude i tato přicházet postupně a oblečena do šatů ušitých ze vznešených hodnot**. Je jen na nás, zda včas pochopíme její podstatu, kolik prostoru jí dáme a zda se jí dokážeme postavit.

AUTOR: Robert Kotzian

Autor je právník

ZDROJ: Radio Universum